

§. 56. Иисусъ чрѣзъ притчи подбужда Апостолъ тѣ да сѧ бодры, и изобразява второто пришествіе.

Като пристигна на Елеонската гора, и попытанъ отъ учениците, кога ще стануть тѣзи работы, прѣдказва което ще предшествова и което ще послѣдовава ужаснѣтъ онѣзи дене на пагубата. За туй ги съвѣтува отъ тѣзи бѣлѣзы да предузнаватъ печалнѣтъ онѣзи дене и избавленіето на вѣрующытъ въ иѣго, както отъ отмекчаваньето на вѣйкытъ и отъ развиwanьето на листытъ смоковницата са познава че приближава лѣтото. А за да ги подкани да сѧ съко-
га бодры и внимателни въ апостолското дѣло, за което ще да даватъ отговоръ, приказва имъ първо, притчата за съслужителитъ, отъ които разумныйтъ са постави отъ господаръти си домостроителъ, а другыйтъ не способный са разсѣче; второ, за десетъ момы, отъ които петътъ, умныятъ, са намирахъ готови и влязохъ на свадбата, а другытъ пѣтъ безумни, като неприготвени, исключихъ са вънъ; и третье, за бого-
тыйтъ онзи човѣкъ, който възнагради двамата слуги които умножихъ повѣренытъ имъ таланти, а горчиво наказа другыйтъ лѣнивъ и страшливъ слуга, който не рачилъ да умножи повѣреныйта нему талантъ. Подыръ прилага описаніето за онзи денъ, въ който синъ човѣческий ще постави праведнѣтъ отдельно а грѣшнѣтъ отльво, и на първыйтъ ще даде наследието на небесното царство, а другыйтъ ще проводи въ огнь вѣчный. Слѣдъ тѣзи думы прѣдказва на учениците, че слѣдъ два дни ще бѫде предаденъ за да са распие. (Мат. вд. 3—кѣ. 1—2. Марк. гї. 3—48к. кѣ. 17—36.).